

Det andet Punkt er, at det forekommer mig ligesom de andre ærede Talere, at det absolut bør være Næringskommunen, der anfætter Skatten, og ikke ubetinget Opholds-kommunen, som Forslaget gaar ud paa. Jeg kender godt den Indvending, som bliver rejst derimod, nemlig, at Næringskommunen i mange Tilfælde vil gaa den paagældende Stattebyrde noget nær, hvilket vil være en Ulempe for ham, idet han maaste bor i en Kommune, der ligger fjernt fra Næringskommunen, og kan have en 10 à 16 Næringskommuner, som det vist ikke er saa ganske fjældent. Maaste han ogsaa, naar Næringskommunen anfætter Skatten, paa den Maade vil kunne komme til at betale lidt mere i Skat, end hans Opholdskommune anfætter; men ogsaa det er en Ulempe, som jeg mener der ikke bør ses hen til, men man bør se bort deraf og tage Hensyn til den Ulempe, som paa den anden Side fremkommer ved, at Opholdskommunen anfætter Skatten. Derfor mener jeg, at den Ulempe hellere bør gaa ud over den stattepligtige, thi den stattepligtige er dog som Regel en meget stor næringsdrivende, som vi kunne betegne som Kapitalist eller Storbørger, og finder han for godt at ville drive Næring rundt omkring i mange Kommuner, maa han sandelig tage den Ulempe med, ligesom han paa andre Omraader skal stille en Mand til Disposition i de paagældende Kommuner. — Det er de to Punkter, jeg har villet fremdrage. Der kunde jo være andre, men de ere allerede dragne frem af andre ærede Medlemmer, og jeg tror, det vilde være mindre heldigt og hensigtsmæssigt, hvis man kom frem med alle de Smaabemærkninger om Lovforslaget, som man kunde have at gøre. Jeg vil derfor indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet jeg meget varmt vil anbefale Sagen til Tingets velvilligste Behandling i Forventning om, at det skal lykkes at faa Sagen ført igennem i Aar.

J. Pederfen: Det foreliggende Forslag er Forslaget fra i Hjør omarbejdet, ændret og foræget. Jeg er enig med det ærede Medlem (B. G. C. Jensen), som i Gaar indledede denne Behandling, i, at der for os ældre Medlemmer, som i Hjør havde Lejlighed til temmelig udførlig at drøfte denne Sag, ikke er Anledning til nu igen at komme vidtløftig ind paa alle disse gamle Spørgsmaal. Jeg skal derfor indskrænke mig til, særlig ogsaa paa det sene Tidspunkt af Forhandlingerne, ganske kort at omtale det ny, der er i Forslaget, og dertil gøre enkelte

Bemærkninger til de Forandringer, der ere foretagne derv.

Det ny er Afsnittet om Bygningsstyld. Jeg er ikke enig med det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (B. G. C. Jensen) i, at Forslaget har vundet ved, at dette Afsnit er kommet til — tværtimod. Jeg er heller ikke enig med ham i, at Forslaget ved denne Forøgelse skulde have faaet bedre Betingelser for at blive gennemført. Jeg tror det modsatte. Jeg tror, at dette Afsnits Optagelse i Forslaget i ikke ringe Grad har forøget Vanskeligheden for overhovedet at komme til et Resultat med denne Reform. Det er rigtigt, at man saa vidt muligt skal tilstræbe Retfærdighed — den fuldkomne Retfærdighed naas jo aldrig, og den er særlig nopnaelig i Stattelove. Jeg kan ogsaa erkende, at Hartkornsskatten, som den er, frembyder store Uretfærdigheder, men jeg tror ingentunde, at det vil være nogen heldig Maade at søge at afhjælpe denne Uretfærdighed paa, at indføre Bygningsstyld. Jeg tror tværtimod, at man derved vil begaa en ny Uretfærdighed, der er større end den gamle. Hartkornsskatten hviler jo dog paa en Vurdering af den paagældende Ejendoms Ydeevne, nemlig gennem Bonitering af Jorden. Jeg skal gerne erkende, at dette Forhold mange Steder er blevet væsentlig forrykket, saaledes at Ejendommens nuværende Ydeevne ikke svarer til Hartkornet. Men der har dog altsaa været en Bestræbelse i Retning af at fremstafte en saadan Maalestof for Ejendommens Ydeevne, en saadan Bestræbelse har dog været Grundlaget for Tilvejebringelsen af Hartkornsskatten. — Jeg kan ikke se, at det samme er Tilfældet med Bygningsstylden. Det kan dog ikke med Grund siges, at de Ejendommens Ydeevne, her er Tale om, staar i Forhold til den Assurancelum, man vil gaa frem efter, naar man vil bestemme deres ny Hartkorn. Jeg kan være enig med det ærede Medlem for Frederiksberg (B. G. C. Jensen) i, at dersom der ikke var Tale om andet end Villaer, saa behøvede man ikke at være saa om med Hensyn til den Byrde, som den ny Skat vil paaføre Ejerne, men der er jo Tale om mange andre Bygninger end Villaer. Det ærede Medlem, der nærmest ser Sagen fra et Frederiksbergsk Standpunkt, har jo selv gjort opmærksom paa, at der ogsaa er Arbejderboliger eller Bygninger, der væsentlig bebos af Arbejdere, der ville komme ind under denne Bæftatning. Paa saadanne Ejendomme vil Skatten naturligvis virke som en Huslejesforhøjelse, og jeg vil ikke anse det for berettiget at gaa til